

се хвърли на неприятелската укрепена позиция. Втората линия почти бъгомъ слѣдваше задъ първата, — за да може въ рѣшителната минута да я поддържи.

Но що е това? Първата линия прѣмина сгрѣлковитъ неприятелски ложементи, расположени покрай корията и втората се вече приближи. Но цѣлата линия се раздаваѣтъ отдѣлни цушечни гърмежи. Ей тамъ право само прѣдъ Зя дружина се раздаваше една безпорядъчна, съвсѣмъ непонятна, стрѣлба . . . Стигнахме укрепленията и ги прѣминахме, а противника се не вижда. Само убититѣ и раненитѣ се тѣркаляятъ по позицията. Безпорядъчната стрѣлба, обаче, се продѣл жава. Оказа се, че неприятелския складъ съ патрони е билъ подпаленъ. Най насетнѣ, най видѣхме противника. Не далеко къмъ истокъ се виждаха неприятелските табори, но тѣ бѣха вече безврѣдни за насъ, тѣ бѣха сложили оржжието си прѣдъ побѣдителитѣ — тѣ бѣха военно плѣнни.

Когато най заехме шейновския укрепенъ лагеръ, далеко къмъ истокъ все още се чуваха топовни гърмежи. Тамъ турскитѣ войски прѣслѣдваха отстѫпавшиятъ отрядъ на Свят.-Мирски, който, още отъ тѣни зори, се бореше съ несравненно по многочисленъ противникъ; за туй полковетѣ отъ 16-а дивизия, като оставиха една частъ отъ войскитѣ да пазягъ, заедно съ опълченцитѣ, плѣннитѣ Турци продѣлжиха настѫпленietо къмъ истокъ. Но скоро и тамъ гърмежитѣ се прѣкратиха. Турцитѣ и тамъ бѣха сложили оржжието си. Подиръ се оказа, че само кавалерията, Черкезитѣ и бапи-бозуцитѣ били успѣли да избѣгатъ общата участъ и отстѫпили къмъ Сг. Загора.

Въ битката при шейновския укрепенъ лагеръ най много се отличиха 5-а и 6-а дружини, които испърво бѣха, както и останалитѣ двѣ, въ втората линия. При това 5-а дружина настѫпваше срѣщу дѣсния, а 6-а — срѣщу лѣвия флангъ на противника. Тая послѣдната се яви на помощъ на първата линия въ най критическия моментъ, а именно, когато първата линия втори пътъ бѣ отблѣсната отъ противника и отстѫпваше. Дружината, наедно съ отстѫпавшитѣ, се хвѣрля